

Ryszard Reiff

Senator z województwa łomżyńskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 96 219 głosów, czyli 70,30% oddanych głosów ważnych (136 873).

Przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą.

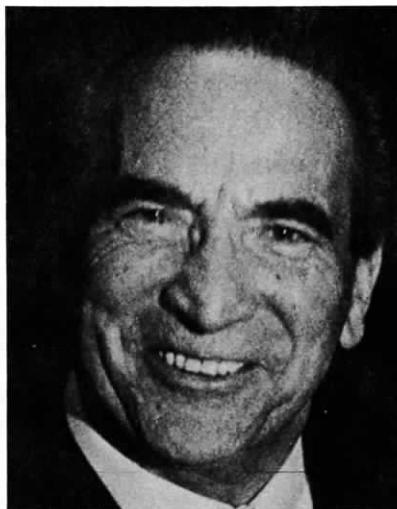
Członek Komisji Konstytucyjnej.

Urodził się 4.07.1923 w Warszawie w rodzinie przemysłowca.

Małą maturę zdał przed wojną, dużą — na kompletach w czasie okupacji. Na tajnych kompletach studiował też prawo.

Od 1940 w konspiracji, od 1942 walczył w partyzantce; w 1943 był dowódcą Uderzeniowych Batalionów Kadrowych działających na Białostocczyźnie i w Łomżyńskim (ps. „Jacek”); w 1944 w stopniu ppor. dowodził kompanią AK walczącą na Nowogródzczyźnie i Wileńszczyźnie; odznaczony Krzyżem Walecznym i Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari. W listopadzie 1944 został aresztowany przez NKWD i uwięziony najpierw w obozie w Ostaszkuwie, później w spec-lagrze Diagilewo k. Riazania, skąd uciekł pod koniec 1946 i pieszo dotarł do kraju. W latach następnych działał w Stowarzyszeniu PAX: w 1950—1953 był redaktorem naczelnym „Słowa Powszechnego”, potem szefem działu organizacji terenowych, wiceprzewodniczącym, a od stycznia 1979 przewodniczącym Stowarzyszenia. Był posłem na Sejm dwóch kadencji i od 1981 członkiem Rady Państwa.

Jako przewodniczący PAX aktywnie zaangażował się w ruch odnowy i popieranie NSZZ „S”, nawiązał zerwaną przez Stowarzyszenie łączność z Kościołem i osobisty kontakt z prymasem S. Wyszyńskim, a jako poseł i członek Rady Państwa intensywnie i skutecznie zabiegał o rejestrację NSZZ RI „S”. Był jedynym członkiem Rady Państwa, który na posiedzeniu w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 głosował przeciw wprowadzeniu stanu wojennego; w następstwie utracił wszystkie funkcje publiczne. W styczniu 1989 został prezesem reaktywowanego Związku Sybiraków, stowarzyszenia osób represjonowanych na terytorium ZSRR. Uczestniczył w negocjacjach Okrągłego Stołu w zespole ds. reform politycznych. Jest członkiem Komitetu Obywatelskiego. W drugim obiegu

wydał m.in. książki: *Czas „Solidarność”, Wybór jutra, Okrągły Stół*; wiele publikuje też w czasopiśmie.

Żonaty; żona Wiesława w czasie Powstania Warszawskiego była łączniczką i sanitariuszką w Kedywie; ma trzech synów: Roberta, ekonomistę, Romana, architekta, i Tomasza, mechanika, dwie córki: Marię, ekonomistkę, i Magdalenę, psychologa, oraz dziewięcioro wnucząt.